

200703091/1, 200703093/1,
200703095/1 en 200703097/1.
Datum uitspraak: 30 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
 - 2.
- appellanten,

tegen de uitspraken in de zaken nos. AWB 07/14921, 14923, 14924,
14927, 07/14928, 07/14929, van de voorzieningenrechter van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 april 2007 in
de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 5 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en is ten aanzien van appellanten een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toegepast. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij onderscheiden uitspraken van 24 april 2007, verzonden op 25 april 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), de door appellanten tegen de afwijzing van de aanvragen ingestelde beroepen ongegrond verklaard en de verzoeken om een voorlopige voorziening afgewezen, en heeft die rechtbank, dezelfde nevenzittingsplaats, de door appellanten tegen de vrijheidsontnemende maatregelen ingestelde beroepen ongegrond verklaard en de verzoeken om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraken zijn aangehecht.

Tegen deze uitspraken hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 mei 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op de Raad van State kan tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter, als bedoeld in artikel 8:84, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), geen hoger beroep worden ingesteld.

Voor zover de uitspraken van de voorzieningenrechter van 24 april 2007 strekken tot afwijzing van de verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen, is sprake van uitspraken, als bedoeld in laatst vermelde bepaling. De Afdeling is kennelijk onbevoegd kennis te nemen van de hoger beroepen, voor zover hiertegen gericht.

2.2. Voor zover de hoger beroepen zijn gericht tegen de ongegrondverklaring van de beroepen tegen de besluiten van 5 april 2007, wordt overwogen dat hetgeen hierin is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, niet kan leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraken. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. De hoger beroepen, voor zover de Afdeling bevoegd is daarvan kennis te nemen, zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraken dienen in zoverre te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van de hoger beroepen, voor zover gericht tegen de uitspraken van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, in zaken nos. AWB 07/14924 en 07/14929;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraken in de overige zaken.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

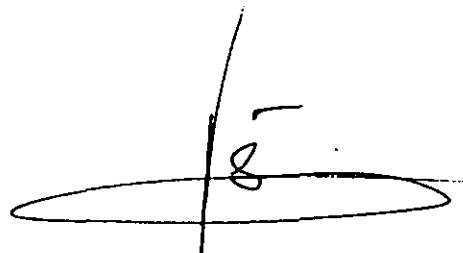
w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

348-555.
Verzonden: **30 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 14924 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14923 (beroep)
AWB 07 / 14921 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 24 april 2007

in de zaak van:

geboren op van Myanmarese nationaliteit, verblijvende in
de Penitentiaire Inrichting Bankenbosch te Veenhuizen,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,

tegen:

staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.M. Lindeboom, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 30 maart 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 5 april 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 5 april 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 5 april 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 26 maart 2007 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste lid, Vw een vrijheidsbeperkende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag tevens de vrijheidsontnemende maatregel van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw opgelegd. Verzoeker heeft op 5 april 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 14924 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14923 (beroep)
AWB 07 / 14921 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 17 april 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. In augustus 2006 heeft verzoeker een auto met valse papieren gekocht. Ongeveer twee weken later is hij twee keer op het politiebureau ondervraagd. Na 15 oktober 2006 dook hij onder. Op 24 november 2006 is verzoeker getrouwd en drie dagen later dook hij weer onder. In december 2006 ging verzoeker naar waar hij een nacht overnachtte. Daarna vertrok hij naar . Onderweg naar werd verzoeker door het leger aangehouden. Verzoeker moest toen drie weken lang dwangarbeid verrichten. In het kamp kwam hij in contact met een lid van de Karen etnische groep. Deze heeft hem geholpen om te vluchten. Verzoeker is toen met hulp van een reisagent naar gegaan. Op 25 januari 2007 voegde verzoekers vrouw zich daar bij hem. Vandaar zijn zij naar in Thailand gegaan.
- 2.6 Verweerder werpt verzoeker tegen dat hij geen identiteits- en reispapieren heeft overgelegd en dat hij geen verifieerbare coherente verklaringen over de door hem genomen reisroute heeft afgelegd. Van zijn verklaringen gaat geen positieve overtuigingskracht uit, gezien zijn tegenstrijdige, lacuneuze en onjuiste verklaringen.
- 2.7 Verzoeker brengt daar kort gezegd tegen in dat hij verklaard heeft dat het Myanmarese leger zijn identiteitspapieren van hem heeft afgenomen, zodat het ontbreken van die papieren hem niet valt toe te rekenen. Verder heeft hij zijn reispapieren moeten afstaan aan de reisagent. Verweerder heeft voorts te veel gewicht toegekend aan het feit dat verzoeker sommige bij hem bekend veronderstelde geografische informatie niet bleek te weten. Verweerder is diep ingegaan op sommige verklaringen van verzoeker

zaaknummer: AWB 07 / 14924 (voorlopige voorziening)
 AWB 07 / 14923 (beroep)
 AWB 07 / 14921 (vrijheidsontneming)

3

waaraan hij niet zijn vrees voor vervolging verbindt. Ofschoon verweerder zijn oordeel over verzoekers relaas baseert op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen worden andere verklaringen kennelijk wel geloofwaardig gevonden. Uit het besluit blijkt niet welke balans tussen geloofwaardigheid en ongeloofwaardigheid gevonden is.

- 2.8 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.9 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.
- 2.10 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.11 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.12 Verweerder heeft in C1/3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

zaaknummer: AWB 07 / 14924 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14923 (beroep)
AWB 07 / 14921 (vrijheidsontneming)

4

- 2.13 Verweerder heeft het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden in redelijkheid aan verzoeker kunnen toerekenen. Voorop staat dat verzoeker geen reis- of identiteitspapieren heeft overgelegd. Verweerder heeft hierbij kunnen betrekken dat vast is komen te staan dat verzoeker onder de naam van Thailand naar Nederland is gereisd. Verweerder heeft kunnen overwegen dat onaannemelijk is dat verzoeker op deze, volgens verzoeker, geloofsnaam tickets heeft kunnen kopen en een grenscontrole heeft kunnen passeren. Verweerder heeft aannemelijk kunnen achten dat verzoeker heeft gereisd met documenten ten name van en zich van die documenten heeft ontdaan. Zulks is hem aan te rekenen. Volgens verzoeker heeft hij zijn identiteitskaart ten name van in de buurt van aan militairen moeten afstaan. In het licht van het bovenstaande en in aanmerking genomen dat verzoeker, gelet op zijn onjuiste verklaringen betreffende de grensovergang bij Myawaddy, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij naar waarheid heeft verklaard dat hij daarlangs is gegaan, en derhalve zijn verklaring over het begin van zijn reis naar Nederland niet aannemelijk is, heeft verweerder kunnen overwegen dat verzoekers verklaringen over de omstandigheden waaronder hij zijn identiteitsbewijs zou hebben moeten afgeven, niet geloofwaardig zijn. Verweerder heeft het ontbreken van deze documenten in het nadeel van verzoeker bij het onderzoek van de geloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen betrekken.
- 2.14 Met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf heeft verweerder in redelijkheid kunnen vaststellen dat de feiten die verzoeker in het asielrelaas naar voren heeft gebracht ongeloofwaardig zijn en het realiteitsgehalte van de vermoedens die verzoeker aan de feiten in het asielrelaas ontleent, onvoldoende is.
- 2.15 Verzoeker baseert zijn vrees voor vervolging uitsluitend op de omstandigheid dat Myanmarse militairen hem in de buurt van Pa-an zouden hebben aangehouden om voor hen dwangarbeid te verrichten. Verweerder heeft overwogen dat verzoeker bij zijn eerste gehoor heeft verklaard dat hij op weg naar Pa-an vlak voor die plaats geen rivier is gepasseerd en alleen langs een klein riviertje is gekomen. Tijdens zijn nader gehoor verklaarde verzoeker weer dat hij vanuit de plaats Moulmein naar Pa-an is gegaan en dat hij via een brug bij Pa-an in die plaats is gekomen. Voorts heeft verweerder overwogen dat de rivier bij de plaats Pa-an 600 meter breed is en dat ter plaatse geen brug is gelegen. Verweerder kon gezien deze verklaringen in redelijkheid de conclusie trekken dat verzoeker blijkbaar niet in Pa-an is geweest. De conclusie dat verzoeker dan ook niet, nadat hij uit Pa-an naar Myawaddi was vertrokken, door militairen kan zijn gearresteerd en niet kan zijn ontsnapt, is daaruit redelijkerwijs te trekken.
- 2.16 Verzoeker heeft hierdoor niet aannemelijk gemaakt dat hij voor de Myanmarse militairen heeft te vrezen omdat zij hem zouden zoeken.
- 2.17 Verzoekers argument dat verweerder onevenredig veel gewicht aan zijn verklaringen over de rivier bij Pa-an heeft toegekend, baat hem niet. Verzoekers gestelde arrestatie tijdens zijn tocht van Pa-an naar Myawaddy maakt de kern uit van de redenen die tot zijn vertrek uit Myanmar zouden hebben geleid. Van juist deze verklaringen dient een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Dat dit zo is, kan niet worden gezegd. Dat verzoeker de aanwezigheid van de brede rivier die langs Pa-an stroomt, helemaal niet opgemerkt zou hebben, vormt immers een hiaat in zijn verklaringen. Dat wordt niet anders doordat verzoeker naar voren heeft gebracht dat het mogelijk is dat hij die

zaaknummer: AWB 07 / 14924 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14923 (beroep)
AWB 07 / 14921 (vrijheidsontneming)

5

rivier niet heeft gezien omdat hij tijdens de busreis naar Pa-an zou hebben geslapen. Bovendien is zijdens verweerder ter zitting gewezen op het feit dat verzoeker ook een onaannemelijke beschrijving heeft gegeven van de grensovergang bij Myawaddy. Dat is eveneens een hiaat in deze verklaringen.

- 2.18 Gesteld noch uit verzoekers verklaringen is af te leiden, dat verzoeker anderszins heeft te vrezen voor de autoriteiten van Myanmar.
- 2.19 Verweerder hoefde dus niet uit te gaan van de juistheid van de verklaringen van verzoeker over de feiten en vermoedens die verzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd. Er is daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat verzoeker geen verdragsvluchteling is. De aanvraag is dus niet gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.20 De aanvraag is ook niet gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.21 Er is dus geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoeker op ontoereikende gronden heeft afgewezen.
- 2.22 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.23 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.24 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.25 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.26 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.27 Verzoeker heeft aangevoerd dat verweerder door hem een vrijheidsontnemende maatregel op te leggen, zijn geval zonder deugdelijke reden anders heeft behandeld dan degenen die via een land ac arriveren aan wie een dergelijke maatregel niet wordt opgelegd. Onder verwijzing naar Vc C3/12.3.3.1 zou hem niet met toepassing van de criteria onder a en c een vrijheidsontnemende maatregel kunnen worden opgelegd,

zaaknummer: AWB 07 / 14924 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14923 (beroep)
AWB 07 / 14921 (vrijheidsontnemering)

6

immers er is nader onderzoek naar zijn aanvraag noodzakelijk, zodat de oplegging ervan strijdig is met het beleid. Voorts ontbreekt het zicht op zijn uitzetting.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.28 Verzoekers beroep tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag wordt heden ongegrond verklaard. Nu hem ook de toegang tot Nederland is geweigerd, bestaat er ingevolge het beleid volgens C3/12.3.5 Vc en WBV 2006/41 voldoende grondslag om verzoeker een vrijheidsontnemende maatregel op te leggen. Zijdens verweerder is ter zitting meegedeeld dat bij de luchtvaartmaatschappij die verzoeker heeft aangevoerd, een claim gelegd zal worden om hem naar Thailand terug te voeren. Vooralsnog is er geen aanleiding om te veronderstellen dat verzoeker niet aan zijn wettelijke vertrekplicht zal kunnen voldoen.
- 2.29 De rechtbank ziet daarnaast geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.30 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.31 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.32 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

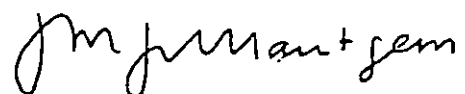
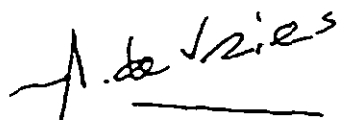
De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 24 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

Afschrift verzonden op :

25 APR. 2007

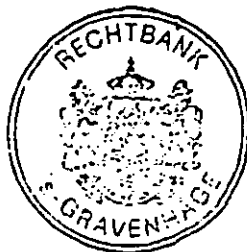
zaaknummer: AWB 07 / 14924 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14923 (beroep)
AWB 07 / 14921 (vrijheidsontneming)

7

Coll: 6

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor aansluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 14929 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 14928 (beroep)

AWB 07 / 14927 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 24 april 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Myanmarse nationaliteit, verblijvende in de Penitentiaire Inrichting Bankenbosch te Veenhuizen,
verzoekster,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,

tegen:

staatssecretaris van Justitie,

verweerder,

gemachtigde: mr. C.M. Lindeboom, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 30 maart 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 5 april 2007 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 5 april 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoekster heeft op 5 april 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 26 maart 2007 aan verzoekster op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan haar op grond van artikel 6, eerste lid, Vw een vrijheidsbeperkende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw maatregel opgelegd. Verzoekster heeft op 5 april 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 14929 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14928 (beroep)
AWB 07 / 14927 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 17 april 2007. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoekster heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. In 1996 heeft verzoekster, toen zij op de universiteit zat, meegedaan aan demonstraties. In 2006 is zij afgestudeerd. Haar problemen begonnen na haar huwelijk op 24 november 2006. Drie dagen later verdween haar man. Verzoekster is verschillende keren meegenomen naar het politiebureau om te vertellen waar haar man was. De laatste keer dat dat gebeurde is zij mishandeld. Op 20 januari 2007 belde haar man en vroeg haar om naar Mya Waddi te gaan. Op 24 januari 2007 vertrok zij naar Pa-an. In Mya Waddi wachtte haar man haar op. Zij zijn de rivier overgestoken naar Mae Sot.
- 2.6 Verweerder werpt verzoekster tegen dat zij geen identiteitspapieren heeft overgelegd en dat zij geen verifieerbare coherente verklaringen over haar reisroute heeft afgelegd. Tijdens haar gehoren heeft zij tegenstrijdige lacuneuze en onjuiste verklaringen afgelegd. Zij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij via Mya Waddi is uitgereisd en ook niet dat haar naam daar is genoteerd.
- De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.7 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;

zaaknummer: AWB 07/14929 (voorlopige voorziening)

AWB 07/14928 (beroep)

AWB 07/14927 (vrijheidsontneming)

3

- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.8 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.9 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.10 Verweerder heeft in C1/3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.11 Verzoekster heeft geen reis- of identiteitspapieren overgelegd. Verweerder heeft het ontbreken van deze documenten in redelijkheid aan verzoekster kunnen toerekenen. Verzoekster heeft verklaard dat zij in het bezit was van haar identiteitskaart toen zij via Mya Waddi Myanmar uitreisde. Verweerder heeft overwogen dat verzoekster een eigen verantwoordelijkheid heeft voor het bewaren en overleggen van deze identiteitskaart. Verweerder heeft daarnaast overwogen dat verzoekster geen weet had van de luchthaven die zij volgens verweerder gezien moet hebben als zij werkelijk over de weg van Mya Waddi naar Mae Sot was gereisd. Verweerder heeft dit in redelijkheid aan verzoekster kunnen tegenwerpen nu die luchthaven vlak langs die weg is gelegen. Verzoeksters verweer hiertegen dat zij aan het mediteren was en het vliegveld niet heeft opgemerkt, maakt dit niet anders. Gezien de omstandigheid dat verzoekster over het begin van haar reis onjuiste verklaringen heeft afgelegd, acht verweerder ook ongeloofwaardig dat verzoekster haar identiteitskaart in Mya Waddi

zaaknummer: AWB 07 / 14929 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 14928 (beroep)

AWB 07 / 14927 (vrijheidsontneming)

4

aan haar reisagent heeft afgestaan. Verweerder heeft in die verklaring derhalve geen excuus behoeven te vinden voor het niet overleggen van de identiteitskaart. Verweerder heeft het ontbreken van die documenten in het nadeel van verzoekster bij het onderzoek van de geloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen betrekken.

- 2.12 Met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de verklaringen die verzoekster over het asielrelaas naar voren heeft gebracht ongeloofwaardig zijn en het realiteitsgehalte van de vermoedens die verzoekster aan de feiten in het asielrelaas ontleent, onvoldoende is.
- 2.13 Verzoekster ontleent haar vrees voor vervolging uitsluitend aan de op haar afstralende negatieve belangstelling die de Myanmarese autoriteiten voor haar echtgenoot zouden koesteren. Verweerder heeft overwogen dat de asielaanvraag van haar echtgenoot is afgewezen en dat de problemen die verzoekster in dat verband naar voren heeft gebracht eveneens ongeloofwaardig worden geacht. Daarbij wordt door verweerder bedoeld op verzoeksters stelling dat zij in 2006 en 2007 door de autoriteiten zou zijn gesommeerd om op het politiebureau te komen. Deze gevolgtrekking kan stand houden, gezien de omstandigheid dat de voorzieningenrechter het beroep van haar echtgenoot tegen de afwijzing van zijn asielverzoek ongegrond verklaart omdat van diens relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.
- 2.14 Verzoekster heeft gezien het voorgaande niet aannemelijk gemaakt dat zij in verband met de problemen van haar echtgenoot te vrezen heeft voor de Myanmarese autoriteiten. Gesteld noch uit haar verklaringen is af te leiden, dat verzoekster anderszins een reden heeft om te vrezen voor de Myanmarese autoriteiten.
- 2.15 Verweerder hoefde dus niet uit te gaan van de juistheid van de feiten en vermoedens die verzoekster aan haar aanvraag ten grondslag heeft gelegd. Er is daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat verzoekster geen verdragsvluchteling is. De aanvraag is dus niet gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen. Evenmin is er grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de aanvraag niet is gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.16 Er is dus geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoekster op ontoereikende gronden heeft afgewezen.
- 2.17 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.18 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 07 / 14929 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14928 (beroep)
AWB 07 / 14927 (vrijheidsontnemings)

5

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.20 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontnemings beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.21 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.22 Verzoekster heeft aangevoerd dat verweerder door haar een vrijheidsontnemende maatregel op te leggen, haar geval zonder deugdelijke reden anders heeft behandeld dan degenen die via een zogenoemde "land ac" arriveren aan wie een dergelijke maatregel niet wordt opgelegd. Onder verwijzing naar Vc C3/12.3.3.1 zou haar niet met toepassing van de criteria onder a en c een vrijheidsontnemende maatregel kunnen worden opgelegd, immers er is nader onderzoek naar haar aanvraag noodzakelijk, zodat de oplegging ervan strijdig is met het beleid. Voorts ontbreekt het zicht op haar uitzetting.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.23 Verzoeksters beroep tegen de afwijzing van haar asielaanvraag wordt heden ongegrond verklaard. Nu haar ook de toegang tot Nederland is geweigerd, bestaat er ingevolge het beleid volgens C3/12.3.5 Vc en WBV 2006/41 voldoende grondslag om verzoekster een vrijheidsontnemende maatregel op te leggen. Zijdens verweerder is ter zitting meegedeeld dat bij de luchtvaartmaatschappij die verzoekster heeft aangevoerd, een claim gelegd zal worden om haar naar Thailand terug te voeren. Vooralsnog is er geen aanleiding om te veronderstellen dat verzoekster niet aan haar wettelijke vertrekplicht zal kunnen voldoen.
- 2.24 De rechtbank ziet daarnaast geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.25 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.26 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.27 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

zaaknummer: AWB 07 / 14929 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 14928 (beroep)
AWB 07 / 14927 (vrijheidsontneming)

6

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 24 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A. de Vries

J.M. Mantgem

Afschrift verzonden op :

Coll: *Sc*

25 APR. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor de afwikkeling afschrift

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
Hoger beroep vreemdelingenzaken

per fax: 070 - 365 13 80

Leeuwarden, 1 mei 2007

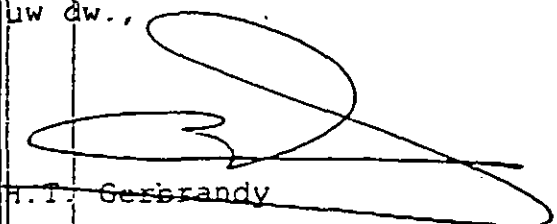
inzake :
 geboren op
nationaliteit: Myanmarese
doss.nr. : 0703.30.0119
crv.nr. :
en
inzake :
 geboren op
nationaliteit: Myanmarese
doss.nr. : 0703.30.0119
Crv.nr. :
onze ref. : 27.1071/hg/dk

Excellentie,

Inzake opgemeld zend ik u bijgaand op voorhand per fax
het appèlschrift met bijlagen.

Tevens wordt het originele appèlschrift met bijlagen per
post toegezonden.

Hoogachtend,
uw gw.,

H.T. Gerbrandy

2667-C	
1 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VZ
BEHANDELD DO:	PAR:

mr P.R. van den Elst
mw. mr J.F. Rouwé - Dames
mr G.A. Pots
mw mr J. Oosterhout
mr H.T. Gerbrandy
mw. mr A. Szirmai

Spanjaardslaan 147

Postbus 123

8900 AC Leeuwarden

T 058 - 213 47 65

F 058 - 212 65 12

elst-rouwe@planet.nl

Derdenrekening

Friesland Bank

rek.nr. 29.64.82.978

advocaten

HOOG VAN STATE
RIJKEKOMEN
21 MEI 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

mr P.R. van den Elzen
mw. mr J.F. Rouwe - Danel
mr G.A. Poortman
mw. mr J. Oosterhuis
mr H.T. Gerbrandt
mw. mr A. Szirmai

```
inzake      :      -
              geboren op
nationaliteit: Myanmarese
doss.nr.    : 0703.30.0119
crv.nr.     :
en
inzake      :
              geboren op
nationaliteit: Myanmarese
doss.nr.    : 0703.30.0119
Crv.nr.     :
onze ref.   : 27.1071/hq/dk
```

Spanjaardslaan 147

Postbus 123
8900 AC Leeuwarden

T 056 - 213 47 65

F 058 - 212 65 12

eist-rouwe@planet.nl

A P P E L S C H R I F T

Geven te kennen:

geboren op , en
geboren op , van Myanmarese
nationaliteit, thans verblijvende te
verder "appellanten" te noemen,

te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de Spanjaardslaan nr. 147, ten kantore van de advocaat en procureur **mr H.T. Gerbrandy**, die te dezer zake door voornoemde cliënten tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt gesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemde cliënten hoger beroep in te stellen en daartoe derhalve bepaaldelijk gevolmachtigd is;

Appellanten hebben op 30 maart 2007 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.

Derdenrekening

Friesland Bank

rek.nr. 29.64.32.973

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-2-

Bij beschikking van 5 april 2007 heeft verweerder bij beschikking afwijzend op deze aanvraag beslist. Verder is op 26 maart de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 6 Vw opgelegd.

Op 5 april is namens appellanten beroep ingesteld tegen bovengenoemde besluiten en is tevens verzocht een voorlopige voorziening te treffen. De gronden van het beroep en het verzoek zijn op 16 april voor 12.00 uur ingediend.

Ter zitting van 17 april heeft de openbare behandeling van het beroep plaats gevonden.

Bij uitspraak van 24 april 2007 (verzonden 25 april) heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, de beroepen ongegrond verklaard en de verzoeken afgewezen (productie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen hiertegen tijdig hoger beroep in.

Grief:

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hij op voorhand twijfelt aan het asielrelaas nu appellanten niet de beschikking hebben over documenten.

Toelichting:

Appellant heeft immers verklaard dat zijn documenten door de militairen zijn ingenomen toen hij van zijn vrijheid werd beroofd om dwangarbeid te verrichten. Dergelijke praktijken zijn - onbetwist door verweerder - schering en inslag in Myanmar, waardoor een dergelijke gebeurtenis aangemerkt dient te worden als "aannemelijk in het licht van hetgeen overigens bekend is over het land van herkomst".

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-3-

De rechtbank overweegt ten onrechte en in ieder geval onvoldoende gemotiveerd waarom een dergelijke verklaring voor het ontbreken van documenten van appellant door verweerder reden heeft mogen vormen de aanvraag af te wijzen. De maatstaf van Vc C1/3.2.3. wordt onjuist gehanteerd: omdat appellant geen documenten heeft, wordt op voorhand niet uitgegaan van de geloofwaardigheid van het relaas, terwijl datzelfde relaas een geloofwaardige en door bronnen onderbouwde verklaring geeft voor het ontbreken van documenten.

Appellante is voorts van mening dat zij voldoende duidelijk heeft gemaakt waarom zij niet over enig document beschikt: zij was volledig aangewezen op de reisagent, het was geen reisorganisatie, zij verkeerde in nood.

Ten onrechte wordt dan ook het ontbreken van documenten aan appellanten toegerekend.

Grief:

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellanten geen vluchtelingen zijn.

Toelichting:

Appellanten verwijzen naar hetgeen reeds door hen in de procedure is gesteld.

De rechtbank motiveert onvoldoende inzichtelijk waarom verweerder zijn eigen oordeel over de gebeurtenissen zoals door appellanten naar voren gebracht, heeft mogen laten gelden boven de gegevens uit gezaghebbende en verifieerbare bron waarnaar appellanten hebben verwezen. In het bijzonder wijzen appellanten erop dat de rechtbank niets heeft overwogen aangaande het ontbreken van een recent ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken over

-4-

Verder verwerpt de rechtbank onvoldoende draagkrachtig en inzichtelijk het beroep van appellanten op de onduidelijke motivering van verweerders geloofwaardigheidsoordeel. Immers, in het beroepschrift en ter zitting is aangevoerd dat verweerder inzichtelijk dient te maken waarom enerzijds geen geloof wordt gehecht aan het relaas van appellanten en de gebeurtenissen voorafgaand aan het vertrek uit , terwijl anderzijds minder relevante delen uit het relaas wel geloofwaardig gevonden worden.

De rechtbank verzuimt te reageren op dat verweer.

Grief:

Deze grief stelt zich tegen de overweging van de rechtbank dat verweerder voldoende grond had om artikel 6 Vw toe te passen.

Toelichting:

De rechtbank heeft onvoldoende gemotiveerd verworpen de stelling van appellanten dat toepassing van de vrijheidsbenemende maatregel een niet te rechtvaardigen rechtsongelijkheid in zich bergt. Immers, wanneer appellanten zich niet op , maar bijvoorbeeld een dag later op een land AC hadden gemeld, was er geen aanleiding artikel 6 toe te passen.

De Vreemdelingenwet en de -circulaire verklaren deze rechtsongelijkheid niet en derhalve had de rechtbank beter gemotiveerd moeten ingaan op deze beroepsgrond van appellanten.

Zeker nu dit hoger beroep kans van slagen heeft en bovendien niet gebleken is van enig gevaar zijdens appellanten dat zij zich aan het toezicht zullen onttrekken, had geoordeeld moeten worden dat er geen aanleiding is artikel 6 Vw toe te passen.

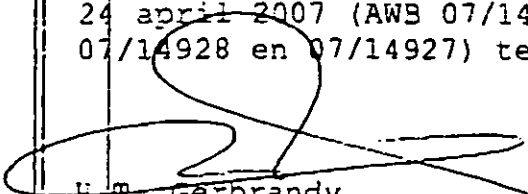
Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-5-

REDENEN

Waarom appellanten verzoeken de bestreden uitspraken van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 24 april 2007 (AWB 07/14924, 07/14923, 07/1491, 07/14929, 07/14928 en 07/14927) te vernietigen.

H.T. Gerbrandy

bepaaldelijk gevolmachtigde van appellanten

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

Aan de Voorzitter van de Afdeling
 Rechtspraak Raad van State
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG
Hoger beroep vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INKOMEN	
1 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr P.R. van den El
 mw. mr J.F. Rouwe - Dane
 mr G.A. Pot
 mw. mr J. Oosterhe
 mr H.T. Gerbrand
 mw. mr A. Szirma

Leeuwarden, 1 mei 2007

inzake :
 geboren op
 nationaliteit: Myanmarese
 doss.nr. : 0703.30.0119
 crv.nr. :
 en
 inzake :
 geboren op
 nationaliteit: Myanmarese
 doss.nr. : 0703.30.0119
 Crv.nr. :
 onze ref. : 27.1071/hg/dk

Spanjaardslaan 147

Postbus 123
 8900 AC Leeuwarden

T 053 - 213 47 65

F 053 - 212 65 12

eist-rouwe@planet.nl

A P P E L S C H R I F T

Geven te kennen:

Derdenrekening

Friesland Bank

rek.nr. 29.64.82.978

geboren op op , en
 geboren op , van Myanmarese
 nationaliteit, thans verblijvende te
 verder "appellanten" te noemen,

te dezer zake domicilie kiezende te Leeuwarden, aan de
 Spanjaardslaan nr. 147, ten kantore van de advocaat en
 procureur **mr H.T. Gerbrandy**, die te dezer zake door
 voornoemde cliënten tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt
 gesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemde
 cliënten hoger beroep in te stellen en daartoe derhalve
 bepaaldelijk gevolmachtigd is;

Appellanten hebben op 30 maart 2007 een aanvraag om een
 verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-2-

Bij beschikking van 5 april 2007 heeft verweerder bij beschikking afwijzend op deze aanvraag beslist. Verder is op 26 maart de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 6 Vw opgelegd.

Op 5 april is namens appellanten beroep ingesteld tegen bovengenoemde besluiten en is tevens verzocht een voorlopige voorziening te treffen. De gronden van het beroep en het verzoek zijn op 16 april voor 12.00 uur ingediend.

Ter zitting van 17 april heeft de openbare behandeling van het beroep plaats gevonden.

Bij uitspraak van 24 april 2007 (verzonden 25 april) heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, de beroepen ongegrond verklaard en de verzoeken afgewezen (productie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen hiertegen tijdig hoger beroep in.

Grief:

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hij op voorhand twijfelt aan het asielrelaas nu appellanten niet de beschikking hebben over documenten.

Toelichting:

Appellant heeft immers verklaard dat zijn documenten door de militairen zijn ingenomen toen hij van zijn vrijheid werd beroofd om dwangarbeid te verrichten. Dergelijke praktijken zijn - onbetwist door verweerder - schering en inslag in Myanmar, waardoor een dergelijke gebeurtenis aangemerkt dient te worden als "aannemelijk in het licht van hetgeen overigens bekend is over het land van herkomst".

Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-3-

De rechtbank overweegt ten onrechte en in ieder geval onvoldoende gemotiveerd waarom een dergelijke verklaring voor het ontbreken van documenten van appellant door verweerder reden heeft mogen vormen de aanvraag af te wijzen. De maatstaf van Vc C1/3.2.3. wordt onjuist gehanteerd: omdat appellant geen documenten heeft, wordt op voorhand niet uitgegaan van de geloofwaardigheid van het relaas, terwijl datzelfde relaas een geloofwaardige en door bronnen onderbouwde verklaring geeft voor het ontbreken van documenten.

Appellante is voorts van mening dat zij voldoende duidelijk heeft gemaakt waarom zij niet over enig document beschikt: zij was volledig aangewezen op de reisagent, het was geen reisorganisatie, zij verkeerde in nood.

Ten onrechte wordt dan ook het ontbreken van documenten aan appellanten toegerekend.

Grief:

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellanten geen vluchtelingen zijn.

Toelichting:

Appellanten verwijzen naar hetgeen reeds door hen in de procedure is gesteld.

De rechtbank motiveert onvoldoende inzichtelijk waarom verweerder zijn eigen oordeel over de gebeurtenissen zoals door appellanten naar voren gebracht, heeft mogen laten gelden boven de gegevens uit gezaghebbende en verifieerbare bron waarnaar appellanten hebben verwezen. In het bijzonder wijzen appellanten erop dat de rechtbank niets heeft overwogen aangaande het ontbreken van een recent ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken over

-4-

Verder verwerpt de rechtbank onvoldoende draagkrachtig en inzichtelijk het beroep van appellanten op de onduidelijke motivering van verweerders geloofwaardigheidsoordeel. Immers, in het beroepschrift en ter zitting is aangevoerd dat verweerder inzichtelijk dient te maken waarom enerzijds geen geloof wordt gehecht aan het relaas van appellanten en de gebeurtenissen voorafgaand aan het vertrek uit Myanmar, terwijl anderzijds minder relevante delen uit het relaas wel geloofwaardig gevonden worden.

De rechtbank verzuimt te reageren op dat verweer.

Grief:

Deze grief stelt zich tegen de overweging van de rechtbank dat verweerder voldoende grond had om artikel 6 Vw toe te passen.

Toelichting:

De rechtbank heeft onvoldoende gemotiveerd verworpen de stelling van appellanten dat toepassing van de vrijheidsbenemende maatregel een niet te rechtvaardigen rechtsongelijkheid in zich bergt. Immers, wanneer appellanten zich niet op maar bijvoorbeeld een dag later op een land AC hadden gemeld, was er geen aanleiding artikel 6 toe te passen.

De Vreemdelingenwet en de -circulaire verklaren deze rechtsongelijkheid niet en derhalve had de rechtbank beter gemotiveerd moeten ingaan op deze beroepsgrond van appellanten.

Zeker nu dit hoger beroep kans van slagen heeft en bovendien niet gebleken is van enig gevaar zijdens appellanten dat zij zich aan het toezicht zullen onttrekken, had geoordeeld moeten worden dat er geen aanleiding is artikel 6 Vw toe te passen.

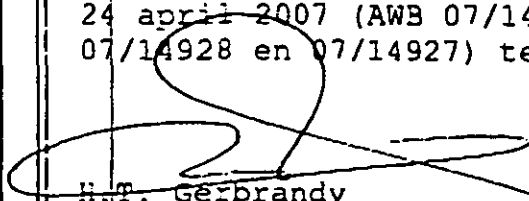
Van den Elst, Pots & Rouwé

advocaten

-5-

REDENEN

Waarom appellanten verzoeken de bestreden uitspraken van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 24 april 2007 (AWB 07/14924, 07/14923, 07/1491, 07/14929, 07/14928 en 07/14927) te vernietigen.

H.T. Gerbrandy

bepaaldelijk gevolmachtigde van appellanten